

Publicerad 2013-03-05 20:23 av Ira Y

På tal om

Att bruka makt

Slav

Det räcker inte att ha varit slav

Det räcker inte att ha varit offer

Ha varit avklädd in till bara skinnet

Betraktad, dömd, bedömd, i slutet såld

Förflyttad,

Tvingad lämna det du hållit kärt

En sten, ett träd, de gröna kullarna långt bort

Dina barn ska du inte fästa dig vid

Så fort de drar andras blickar tas de ifrån dig

Pojkar som flickor, till var sitt kroppsarbete

Där inget är deras, minst av allt deras kroppar

Eller det kropparna ger

*

*

*

Utrotad

Det räcker inte att ha varit slav

Det räcker inte att ha varit offer

Ha varit avklädd in till bara skinnet

Bara skinnet

Din stad, din gata, huset där du bott

Dit hör du inte, inte du

Din mor, din far

Make

Barn

Var är ditt barn?

Allt borta

Även håret

Bortrakat, av vana kalla främmande händer
Bara skinnet kvar
Om ens det

För att trots allt få finnas litet till
Ska du få slita
Slita
Krämpa
Dra
Ner, mer, tyngre, snabbare, fulare
Vilka konster kan du frambringa?
Hur långt kan du gå?
Vem är du längst inne?
Vem kan du vara?
Vill du vara som oss?
Visa då vad du kan!

Du trodde du hade någonting kvar?
Inget av det din kropp producerar får du behålla
Minst av allt dina barn
Kanske blödande sår över själen är dina
De får du hålla
För evigt

*

*

*

Jag

Jag har blivit fanatisk
Över vad ädelt?
Nej då, bara till att tillfredställa
Mina egna behov

Jag vill ha,
Vill ha
Kan ha
Ska ha
Till varje pris

Ja det kostar
Mig, kostar det pengar
Vad det kostar den andra bryr jag mig inte om

Det spelar ingen roll att det är hennes kropp
Jag önskar
Den ska ge mig mitt barn
Mitt
Som jag äger

Jag äger

*

*

*

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ira Y med Poeter.se id #43345 innehar upphovsrätten